

den Beskaffenhed, som jeg nylig har antydet. De maa underkaste sig de samme militære Love, som deres Fæller i Forsvarsstyrken maa underkaste sig. Hvis man gaar udenfor disse Rammer, mener vi, at man ikke alene kommer i Konflikt med Grundlovens Bestemmelser, men ogsaa vil aabne Døren for ægte eller uægte Samvittighedsskrupler af en Beskaffenhed, som det ikke kan nytte, man vil søge at imødekomme. Jeg behøver kun at henviser til et Opraab, som vi alle har modtaget i Dag fra dem, der kalder sig konsekvente Militærnægtere ikke af religiøse Grunde, men i Kraft af en politisk Overbevisning. Dette Opraab gaar ud paa, at det ikke er nogen Nytte til at vedtage en Lov som denne, der gør Militærtvungen værre, end den alt er. Det vil være forgæves at tro, at man vil afvæbne denne Bevægelse ved at gøre den Indrømmelser. Vi maa nøjes med at lovgive om dem, for hvem denne Sag er en alvorlig Samvittighedssag.

Det er altsaa dette Grundlag, paa hvilket det konservative Folkeparti kan gaa med til en Forhandling om det foreliggende Lovforslag, en Forhandling, som vi ikke vil vægre os ved. Vi vil i det kommende Udvalg gøre, hvad vi formaar, for at drøfte denne alvorlige Sag, og vi vil gøre de Indrømmelser, vi finder forsvarelige, men vi vil ikke, tror jeg, være i Stand til at komme udover de Rammer og Grænser, som jeg nu har antydet.

Laursen: Det er ikke for at komme ind paa en saglig Forhandling angaaende de enkelte Paragraffer i det foreliggende Lovforslag, at jeg har bedt om Ordet, men i Anledning af et Par Bemærkninger, som kom fra Ordføreren fra Socialdemokratiet, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Jeg kan ikke undlade at gøre Indsigelse mod en Sammenligning, det ærede Medlem drog, idet han udtalte, at der i den her foreliggende Sag var Tale om den samme Samvittighedsfrihed, som man havde indrømmet Biskop Wegener, der efter det ærede Medlems og mange andres Opfattelse var blevet fritaget for en ham paahvilende Pligt. Det ærede Medlem overser, at Biskop Wegener ikke blot er administrativ Embedsmand, men ogsaa ordineret Biskop i den danske Folkekirke, og det er som ordineret Biskop i den danske Folkekirke, at han har Ret og Pligt til at udstede Kollats, og denne Ret og Pligt kan ikke i nogen Henseende sammenlignes

med de administrative Embedsmænds Stilling. Jeg synes, det er nødvendigt at værne Biskop Wegener imod en Misforstaaelse, som ikke gerne skulde brede sig.

Dernæst vilde det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds paapege en Modsigelse indenfor Kristendommens Bekendelse, naar der var Tale om Samvittighedsfrihed, en Modsigelse, de maatte klare for sig selv, naar der er Tale dels om en Samvittighed, der ikke kunde tillade de vedkommende at indtræde i Hær og Flaade til Landets Forsvar, og en Samvittighed, der, som han udtrykte sig, rasler med Sabelne. Det er dette sidste Udtryk, jeg vil tillade mig at protestere imod. Jeg tror ikke, det at rasle med Sabelen har noget med Kristendom at gøre, det er ikke kristelige Hensyn, men almindelige borgerlige Hensyn, der bestemmer en Optræden af denne Art. Jeg holder for øvrigt i Almindelighed ikke af Udtrykket „rasle med Sabelen“, men det er en Sag for sig. Det har imidlertid ikke noget med kristen Tro at gøre. Det ærede Medlem skulde holde sig til de enkelte, som rasler med Sabelen og ikke gøre Kristendommen eller den kristne Tro ansvarlig for noget i saa Henseende, det vilde han staa sig bedst ved. Det ærede Medlem vilde vistnok tage mig det meget fortrydeligt op, hvis jeg vilde sige om det danske Socialdemokrati i Øjeblikket, at det var ved at skifte Standpunkt, fordi det tyske Socialdemokrati eller i alt Fald en stor Del af det for Tiden ogsaa kunde siges at rasle med Sabelen. Jeg tror, vi i saa Henseende skal være en Smule varssomme. Lad os holde os til de enkelte, der udtaler Anskuelse i en eller anden Retning, men lad os ikke tillægge en almindelig Livsopfattelse noget, som der ikke vedkommer den.

Forsvarsministeren (P. Munch): Paa Indenrigsministerens Vegne skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om de Udtalelser, som her er blevet fremsat. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at der fra de tre Partier er udtalt Tilslutning til Grundtrækkene i Lovforslaget, ubetinget fra de to Partier og med visse Betænkeligheder fra det tredje Partis Ordfører. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) spurgte, om der ikke i Stedet for „kan“ kunde staa „skal“ i § 1. Derved vil der imidlertid vise sig Vanskeligheder, idet der saa kunde tænkes at komme saa mange Henvendelser, at man ikke kunde opfylde Hærlovens Bestemmelse om det Antal Rekrutter, der